

nævnte Brags Vedkommende ogsaa skulde være Marineministeren der havde at tage de til den behøvrige Kontrol med Bjærgningen fornødne Forholdsregler og om fornødent at affordre Bragfiskerne Sikkerhedsstillelse for, at Anordningens Forrifter vilde blive iagttagne. Marineministeren vilde da have været i Stand til at sikre sig, at Fiskeri efter disse Brag kun fandt Sted paa en saadan Maade, at det ikke blev til Fare for Sejlskibene eller udsatte Staten for Forøgelse af de i Forvejen ikke ganske ubetydelige Udgifter til disse Brags Uskadeliggørelse*); thi Amtmændenes Virksomhed i saa Henseende, kunde vanskelig blive fyldestgørende. Det er imidlertid ikke stet, og heri maa Grunden søges til, at Marineministeriet har følt Trang til en Bemyndigelse til at forbyde Opfiskning af de omhandlede Brag i Sejlløbene, og at en lignende Bemyndigelse er funden ønskelig for Landbrugsministeren med Hensyn til Resten af uskadeliggjorte Brag paa Forstrandene.

At en saadan Bemyndigelse for de nævnte Ministerier i væsentlig Grad vilde forandre de bestaaende Retsforhold og true private Interesser, skønnes ikke at være Tilfældet. Den vilde ikke berøre den Klasse af Bragfiskere, der kun drive Bragfiskeriet med saadanne primitive Midler som Fiskerbaad, Vandkikkert, Dræg, Stentang og Retscher, til hvilken Klasse formentlig hele Fiskerbefolkningen kan henregnes, idet den vistnok uden for Fisketiderne driver saadant Bragfiskeri, naar Lejlighed tilbyder sig. Disse Bragfiskere ere allerede som Følge af deres Redslabers Bestaffenhed udelukkede fra at optage Brag som dem, hvorom her er Tale, og Dele deraf er det hverken dem eller andre tilladt at borttage. Der er da heller ikke ved Folketingets foreliggende Forslag taget noget Hensyn til den Klasse af Bragfiskere, idet dette Forslag kun tillader dem, der ar-

bejde med Dykkerapparater at opfiske de omhandlede Brag i Sejlløbene. Regeringens Forslag berører kun denne sidste Klasse af Bragfiskere, dem nemlig, der drive Bragfiskeri ved Hjælp af Dykkerapparater, altsaa dels de bestaaende større Dykkerentreprijer, dels de Enkeltmænd, der i Reglen med en Entreprenør i Spidsen, lejlighedsvis slaa sig sammen om et enkelt Dykkerforetagende. Men heller ikke for denne Klasse af Bragfiskere vilde Vedtagelsen af Regeringens Forslag være af indgribende Betydning, da der jo ingen Nødvendighed vilde være for at Ministeriet benyttede Bemyndigelsen til at forbyde et Brags Optagelse, naar nogen meldte sig med Begæring om at maatte optage det og garantere at ville besørge det i en saadan kort Tid og paa en saadan Maade, at det ikke blev til Hinder for Sejlskibene.

Snarere maa det siges, at det af Folketinget vedtagne Forslag i væsentlig Grad forandrer de bestaaende Retsforhold ved til Gavn for de ovennævnte Dykkerentreprijer og Dykkerentreprenører at træde baade det offentlige og Bragejerens Ret for nær — det offentlige ved at tillade Borttagelsen af Dele af Braget, saaledes at Resten bliver liggende for eventuelt at uskadeliggøres af Staten paa sin Bekostning, Ejeren ved at tillade Bragfiskerne at beholde det opfiskede uden Hensyn til den Ejeren ved Forordningen af 10de Marts 1842 § 6 forbeholdte Ret. Derhos maa det erkendes, at dette Forslag paa en betænkelig Maade vilde kunne medføre Fare for Sejlskibene, idet dets Forrifter om Bragets Afmærkning ved Bøje og Lanterne under Arbejdet ikke kunne anses for betryggende. Flertallet kan derfor ikke anse det foreliggende Forslag for egnet til Vedtagelse af Landstinget, selv om det blev ændret med Hensyn til dets uheldige Redaktion.

Efter den Modstand Regeringens oprindelige Forslag har fundet i det andet Ting, kan det formentlig heller ikke nytte paa ny at opstille dette, og Flertallet har saa meget mindre fundet Anledning hertil, som man er af den Formening, at de Ulemper, som ved dette Forslag skulde forebygges, i alt væsentligt vilde kunne forebygges uden

*) Ifølge Statsregnskaberne for 1891—96 har Uskadeliggørelsen af Brag i Sejlløbene og paa Forstrandene kostet Staten (dels paa Marineministeriets, dels paa Indværgsministeriets Budget) i alt 113,386 Kr. 93 Ore i dette femaar, eller gennemsnitlig mellem 22,000 og 23,000 Kr. aarlig, foruden hvad der er indvundet ved de borttagne Dele af Bragene.